

[Peter Duetoff]

Arbejdsløsheden er et menneskeligt problem; det er træls og ulykkeligt at se de unge mennesker, der kommer direkte ud fra skolen og bliver arbejdsløse. Og det er synd for dem, der bliver førtidspensionister i en alder af 30-31-32 år, og som aldrig får et job, fordi de faldt ud af systemet. Det er synd for de mennesker, der bliver syge og udstødte, fordi de ikke har fået et job, fordi de stadig er arbejdsløse.

Der er flere, der i debatten i dag har talt om, at man var opgivende. Jeg mener ikke, man er opgivende, men jeg mener, at man er realistisk, og det skal man også være. Man skal ikke stikke folk blå i øjnene og påstå, at man én, to, tre kan løse dette problem. Det tror jeg faktisk befolkningen og specielt de arbejdsløse efterhånden er trætte af at høre på. Måske er de også bitre over, at diskussionen er blevet sådan.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, denne debat er foregået, som om Danmark var en ø i verden eller inde under en osteklokke. Som jeg har hørt debatten indtil nu, er der ikke mange – om nogen overhovedet – der har nævnt den internationale side af dette spørgsmål. Og jeg vil gerne understrege, at jeg synes, det er underligt, at vi i den sidste 1½ måned op til afstemningen 18. maj alle sammen rejste land og rige rundt og fortalte, at et af formålene med den ny politik, der skulle gennemføres omkring EF, var, at vi skulle til at åbne for handelen med Østlandene, at vi skulle til at åbne over for ulandene osv. Det undrer mig, at det punkt endnu overhovedet ikke har været taget op i dag. Det undrer mig, fordi en åbning af handelen, som jeg også anser for den eneste mulighed for at skabe international stabilitet, uvægerligt vil komme til at koste arbejdspladser i Danmark, uvægerligt vil medføre stigende konkurrence.

Vi skal så sørge for, at den bliver fair med nogle ordentlige miljø- og arbejdsmiljøregler. Men der bliver en stigende konkurrence, som også kommer til at koste arbejdspladser i Danmark. Derfor virker det så hult på mig, at man netop i den situation kan stå og slynge store og flotte tal ud og sige: Nu gør vi bare sådan og sådan. Enten er det bare et spil for galleriet, eller også er det et udtryk for, at man ikke tager den internationale verden med. Jeg vil gerne understrege, at det for CD er vigtigt, at vi foretager alle de praktiske skridt, vi kan, for at mindske arbejdsløsheden så meget som muligt.

Vi mener, at skattereformen er et godt skridt på vejen. Det har jeg forsøgt at sige et par ting om i de korte bemærkninger. Vi mener, at det med at legalisere servicejobbene er godt. Vi mener, det er vigtigt, at arbejdsløshedssystemet er mere fleksibelt, og at man har mulighed for at gå mere direkte personligt til værks i de forskellige sager. I den sammenhæng vil jeg gerne efterlyse – jeg ønsker ikke statsministerens svar på det, for det er et detailproblem – at vi finder en løsning for de førtidspensionister, der kan arbejde 20 timer om ugen, og som så bliver arbejdsløse. De har i dag ikke ret til at få hverken uddannelsesstilbud eller jobtilbud. Jeg synes, det er et problem for en lille gruppe, som er faldet ud af systemet. Men lad os prøve at individualisere det.

Vi mener også, vi skal udnytte det indre marked, og det har altså noget at gøre med en mentalitetsændring ikke mindst i erhvervslivet. Man skal vænne sig til, at erhvervsvirksomheder er nødt til at samarbejde med hinanden for at klare de store ordrer, de får udefra. Og man er så også nødt til en gang imellem at se lidt ud over dette lands grænser og producere varer til verden udenfor.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi understreger produktudvikling og forskning, hvad der kun kan foregå i EF-regi. Og jeg mener, det er vigtigt, at regeringen gør alt, hvad den kan, for at EF's vækstpakke nu bliver vedtaget i forbindelse med topmødet i København, og at vi dermed i sammenhæng med de andre EF-lande får sat mere fart i økonomien.

For en kendsgerning er det jo, at hvad Danmark og de enkelte EF-lande gør alene, har én virkning, men gør man det i fællesskab, vil virkningen forøges uendelig meget.

Endelig er vi enige i, at man skal prøve at finde andre muligheder ligesom det vedligeholdelses- og reparationstilskud, som vi er glade for findes i regeringens politik, andre områder, hvor tilsvarende ordninger, der er udgiftsneutrale, kan komme i gang. Den slags praktisk gris-arbejde er vi bestemt tilhængere af.

Men lad os så være både ærlige og realistiske og sige, at selv om vi gør alt det, lad os så sige, at vi får formindsket arbejdsløsheden med 100.000 – og det er måske endda højt sat – er der stadig væk 250.000 arbejdsløse tilbage, hvis problem man ikke har løst, og hvis problem er nøjagtig lige så alvorligt, som det var for de 100.000, vi nu har løst det for.